

- Hozzászólások a kiváló mezőgazdasági termelők országos értekezletén (2. old.)
- IMSZ beszámoló és vezetői megválasztó gyűlés a „G. Dimitrov” gyár öntödéjében (3. old.)
- Nehány szó a dezsőházi kultúrelőrelről (3. old.)
- Járhatatlan gyalogut (3. old.)
- A minőség és választék megjavítását szolgáló intézkedések a vajgyárban (3. old.)
- „Valamennyi becsületes ember fordulok” — Bruno Pontecorvo professzor moszkvai sajtóértekezlete (4. old.)
- Anyák az atomháború ellen (4. old.)
- Csenghajszeltesz hűtőfűtőház és angol hajók ellen (4. old.)
- Külpolitikai jegyzetek — Adenauer és Faure mesterkedései a Saar-kérdésben (4. old.)
- Lapzártá — Mi vár Amerikában a hamis tanuló, akik utólag beismerik bűnüket?

Az R. M. P. Arad-tartományi bizottsága és a tartományi néptanács lapja

XL. évfolyam, 3123. szám

4 oldal, 20 bani

1955. március 9. szerda

A Szovjetunió a népek óhaját képviseli

Hatalmas elégtétellel és elismeréssel fogadta a világ közvéleménye a Szovjetunió kormányának az ENSZ leszerelési albizottsága Londonban február 25-én megkezdődött munkálataival kapcsolatos nyilatkozatát. A világ népei két világ-háború után érthető aggodalommal figyelik a nemzetközi eseményeket és mely felháborodással látják, hogy az imperialisták még az eddigi háborúknál is borzalmasabbat, az atomháborút készítik elő.

Eppen ezért teljes erejéből csatlakozik a világ minden békeszerető embere a szovjet nyilatkozatban foglaltakhoz, amelyek a következő kötelezettségeket tartalmazzák:

1) Semmisíték meg teljesen az atom- és hidrogénbomba készleteit, amelyek felett az államok rendelkeznek és használatát az atom anyagot kizárólag békés célokra.

2) Ne növeljék az államok hadierőiket és fegyverkészletüket az 1955. január 1-i helyzethez viszonyítva és ne növeljék a hadikiadásokat az 1955. évi költségvetéshez képest. Ugyanakkor létesítsenek megfelelő nemzetközi ellenőrzést e határozatok betartása felett.

Javasolja a szovjet kormány azt is, hogy az ENSZ még ebben az évben hívjon össze világértekezletet az általános fegyverkezés csökkentése és az atomfegyver betiltása céljából.

Mi késztette a Szovjetunió kormányát a február 18-i nagyfontosságú nyilatkozatának megfogalmazására? Mint tudjuk, az általános leszerelést, az atomfegyver betiltását és az ellenőrzés kérdését hosszú évek során folytatott tárgyalások után, már ma sem sikerült az ENSZ-ben megvalósítani. Ez a visszásság helyzet legfőbb okán onnan származik, hogy az Egyesült Államok és Nagybritannia egy új világ-háború kibontakozására irányuló törekvéseiben fokozni akarják a fegyverkezést. Ezzel magyarázható, hogy az ENSZ albizottsága, melynek egyébként az állásfoglalása sem kielégítő, mert a világban olyan állami nagyhatalmak, mint a Kínai NK és India nem vesznek részt — nem jutathatják nemzetközi megegyezésre a fegyverkezés csökkentése kérdésére.

A Szovjetunió a fegyverkezés csökkentése és az atomfegyver betiltása ügyében elfoglalt álláspontjára következetesen következik, valamint az a tudat vezette, hogy a fegyverkezés súlyát közvetlenül a népek érzik meg, mert a fegyverkezés költségei a dolgozó tömegeknek hátrálnak. Ezért harcolt következetesen a Szovjetunió a fontos kérdés megoldásáért. A múlt év őszén az ENSZ közgyűlése 9. ülésén, az ENSZ minitudoj, — a Szovjetunió javasolta, hogy készítsenek egy tervezetet nemzetközi megegyezés megkötésére a fegyverkezés csökkentése, az atomfegyver betiltása és ennek ellenőrzés érdekében. A melletti megegyezés céljából a Szovjetunió azt javasolta, hogy az egyezményt Franciaország és Anglia egy egész sor, ezzel a kérdéssel kapcsolatos, az ENSZ alapjait hozzájáruljon. E szovjet indítvány hatalmas támogatásban részesült, a közgyűlés pedig egyhangúlag elhatározta, hogy a fegyverkezéssel foglalkozó albizottság feladatát erősítse egy nemzetközi egyezmény létrehozásáért.

Mindemel szemből az USA, Anglia és Franciaország továbbra is kitartott halogató politikájával, hogy ezzel megtorpedózza az esetleges megegyezés a fegyverkezés kérdésében. Nyilvánvaló igazolása a rosszkarut politikának a párisi egyezmény létrehozása, amely lehetővé teszi az európai népek ellen újabb háborúban Nyugat-Németország fegyverkezését, beleértve az atomfegyvert is. Másik igazolása az imperialisták háborús készülődésének, hogy az Egyesült Államokban tovább növelik a hadikiadásokat és az összegeket. Az angol, ugynevezett Fehér könyvben közölt adatok szerint az angol kormány fegyverkezési tervében növeli a hagyományos fegyverzet mennyiségét és ugyanakkor hidrogénbomba gyártását határozta el. Ma bárki el tudná képzelni az imperialisták célját, hogy a párisi egyezmény alapján a náci hóhérságot atomfegyverekkel lássák el.

A párisi egyezmény ratifikálása összefüggésben a nyugati kormány nyilatkozataival, amely szerint ok mindezek ellenére az általános fegyverkezés és az atomfegyver betiltása mellett foglalkozni állást. Az ilyen nyilatkozatok ösztönzését márcsak azért is kétségtelenül a békeszerető emberek, mert az északiatlanti tömb tanácsának legutóbbi ülésén az elhatározást az atomháború előkészítését. Jellemző tény, hogy ezt a határozatot az USA, An-

glia, Kanada és Franciaország képviselői elfogadták, tehát olyan államok, amelyek tagjai az ENSZ lefegyverzési albizottságának. Még élesebben világít rá az imperialisták politikájára a szó és a tett közötti ellentét, a délkeletázsiai agresszív tömb, a SEATO létrehozása és más hasonló tény.

Egyrészt tehát, mert a nyugati hatalmak az atomháborúval fenyegetik a világot, másrészt pedig, mert a világ népei mind határozottabban követelik az atomfegyver betiltását és az atomenergia békés célokra való felhasználását, a Szovjetunió kormánya nyilatkozatában a népek akaratát juttatta kifejezésre. A Szovjetunió kormánya nyilatkozata hangsúlyozza, hogy milyen fontos az atomerőnek az emberiség javára történő felhasználása és követeli az atomfegyver használatának betiltását. Mint ismeretes, a Szovjetunió közölte azt is, hogy az augusztusban Genfben ülésező és az atomerő békés felhasználásával foglalkozó nemzetközi értekezlet elé kerüljön a Szovjetunióban létesített első villamosági központ, amely az atomenergia alapján működik.

Újabb igazolása annak, hogy a nyugati hatalmak nem kívánják ösztönözni az általános leszerelést és az atomfegyver betiltását az a magatartás, amelyet a szovjet nyilatkozattal szemben tanúsítottak. Az Egyesült Államok és Anglia, valamint más nyugati államok reakciói körüli nem is titkolták nyugtalanságukat és izgatottságukat, mert a Szovjetunió az az ajánlata megzavarja a Németország újrafegyverzése irányuló agresszív terveit.

Nem valószínű, hogy azonban nemzetközi együttműködés az atomenergia felhasználása terén, ha nincs megfelelő nemzetközi megegyezés ezen a téren. Eppen ezért tart ki következetesen a Szovjetunió egy ilyen egyezmény megkötése mellett. A Szovjetunió kormánya tehát világ-értekezlet összehívását javasolja az általános fegyverzet csökkentése, az atomfegyver betiltása céljából és hangsúlyozza, hogy feltétlenül szükséges valamennyi nép — tekintet nélkül arra, hogy tagja-e az ENSZ-nek vagy sem, — részvétele a nagyfontosságú és sürgős értekezleten.

Az Egyesült Államok, Anglia és más nyugati országok, nem hajlandók lemondani régi halogató politikájukról, azt akarják, hogy néhány hatalom szűk körű csoportja „titkos tárgyalásokat” folytasson. Mint mondják, csak így juthatnak meg a megegyezés lehetőségeinek feltérképezésére. Valójában a nyugati hatalmak politikája az atomenergia kérdésében, valamint a leszerelési albizottság munkájának eddigi mérlege kevés lehetőségre enged következtetni a megegyezés terén. „A Szovjetunió — hangsúlyozza — „Právda” egyik vezető cikkében — a széleskörű és nyílt tárgyalások mellett foglal állást ebben a kérdésben, mivel politikai vonalvezetése világos és nincs semmi eltérő véleménye.”

A Szovjetunió legújabb javaslatai világos és határozott módját tartalmazza az emberiség megmentése szempontjából annyira fontos kérdés megoldásának és ugyanakkor cselekvő támogatást jelentenek a leszerelési foglalkozó ENSZ albizottság munkájában. A Szovjetunió javaslatainak elfogadásától nagymértékben függ az egész világ békéje.

Hazánk népe, amelynek létfenttartása célja a béke fenntartása, nagy lelkesedéssel üdvözi a Szovjetunió legutóbbi nyilatkozatában foglalt javaslatokat. Nagy várakozással tekint a Londonban ülésező albizottság határozataira, mert közvetlenül érinti a fegyverkezés csökkentését és az atomfegyver betiltását.

Békés célkitűzéseink kifejezésre jutottak a Román Népköztársaság Nagy Nemzetgyűlésének legutóbbi nyilatkozatában és a Gh. Georgehiu-Dei elvtárs beszédében nyilvánvalóvá vált, hogy a kormány politikájában is, amelyet a Nagy Nemzetgyűlés teljes egészében elfogadott.

Nyilvánvaló, hogy a román nép nem maradhat közömbös a nyugati hatalmak háborús készülődésével, különösképpen az atomháború előkészítésével szemben. A román nép teljesen egyetért a Szovjetunió Legfelsőbb Szovjetje nyilatkozatában foglalt megállapításokkal és — úgy, amint azt a Nagy Nemzetgyűlés nyilatkozata is hangsúlyozta — állást foglal az atomháború előkészítésével szemben és követeli az atom és más tömegpusztító fegyverek használatának betiltását. A román nép minden erejével a béke hívei mellé áll és követeli az atomenergia békés célokra való felhasználását.

A béke ügye a mi ügyünk

Aláírás-gyűjtő csoport

Csermő község békeharci bizottsága választókerület szerint kisebb egységekre osztotta az aláírás-gyűjtő csoportokat, hogy valamennyi utcából lakóit felkereshessék. Az aláírás-gyűjtő békeharcosok örömmel végezték munkájukat. Ha egyik-másik gazdát nem találták otthon, más alkalommal ismét felkeresték. Ügyelték arra, hogy Csermő község valamennyi becsületes dolgozója aláírassa a Béke Világtanács felhívását. Az aláírás-gyűjtés 3 nap alatt be is fejeződött. A békeharcosok tábora több, mint 2300 csermői dolgozó paraszttal bővült.

Sárc Teodor, levelező

Epíteni, nem rombolni akarunk!

Azoknak, akik átélték az első és a második világ-háborút, emlékeztetünk el még az a rombolás, nyomor és fájdalom, amelyet a háború hagyott maga után.

Most, amikor a nyugati imperialisták egy harmadik világ-háború kibontakozásán mesterkednek, a legszörnyűbb fegyverek használatát hirdetik, a világ békeszerető dolgozó egyöntetűen tiltakoznak a háború ellen.

„A. G. Dimitrov”-gyár rugóosztályának dolgozói gyűlésen beszéltek meg a Béke Világtanács felhívását és a leghatározottabban tiltakoztak a háború, az atomerő háborús célokra való felhasználása ellen. Valamennyien aláírták a békevet, csatlakozva mindazokhoz, akik békét követelnek.

Nekünk nem kell háború, mi nem rombolni, hanem építeni akarunk. A jövő, a dolgozók jövőjét akarjuk felépíteni, hogy egyre boldogabban, gondtalanabban élhessünk.

Egyetértünk a Román Népköztársaság Békevédelmi Bizottságának felhívásával és aláírásunkkal, munkánkhoz, ha kell, fegyverrel védjük meg szeretett hazánkat.

Kucselata Mihály, levelező

Ne átok, hanem áldás legyen!

Világunk történelme az egész emberiséget egyetemesen és létben érintő legkomolyabb sorsdöntéséhez közeledik.

Elérkezett az idő, amikor a világ békeszerető népei többé nem nézhetik dermedt közönnyel, vagy foltogató szorongással az atomfegyverek gyártását és a velük való fenyegetést.

Minden komolyan gondolkodó embernek be kell látnia és arra meggyőződésre kell jutnia, hogy az atom és hidrogén felszabadítható óriási hatóerőinek rendeltetése nem az, hogy tömegirtó és kultúrát pusztító legyen, hanem a népek nagy családjának békés együttélését, fejlődését, boldogulását szolgálja.

Ma már senki sem hunyhat szemét a rombolás, a pusztítás, a gyászosan sötét távlat előtt, amely napról-napra mind visszatartottabb és mind fenyegetőbb hat az atomerő háborús célokra való felhasználását emlegetve.

Kereszténységünk arról a kötelességről most sem feledkezik meg, hogy felébressze az emberi lelkiismeretet és győzelemre vigye az emberi élet iránti tisztelést.

Nem a népek és egyének egymást nyomorító gonoszságának fenyegetése, hanem a népek közötti békés együttélés és az egészséges fejlődés élő reménye ma már egyenesen s nyíltan pes földi boldogulását közelezi keresztény kö-

zösségünk minden hívő tagja, hogy támogassa földi hazánk kormányát, őszinte és igaz békeértéklésében.

Nevünk aláírásának nyílt bizottságtételével és jó munkánk járulunk hozzá minden olyan ügyekhez, amely az atomenergia békés felhasználását tárgyaló nemzeti értekezletek munkálatainak folytatását, az elért megállapodások megtartását, s így kifejezetten a fegyverkezési verseny megszüntetését és mindennél pusztítóbb, átkosabb háború elhárítását szolgálja. Így választjuk a gyászos múlt átkával szemben a békés jövő áldásának szolgálatát, nem a félelemért, hanem a lelkiismeretért.

Dénes Béla, evangélikus lelkipásztor, esperes.

Az ő boldogságukért...

Képünk a TEBA-gyár gyermekotthonának kis lakóit ábrázolja, akiknek életéért, boldogságáért a szülők következetes békeharcos akaratával írják alá a békevet és lelkesen dolgoznak nap-nap után a termelésben.

Az 1. számú „Libraria Noastră” munkaközösségének vállalása

Az 1955. január 14-én a „Scinteia”-ban megjelent „Népszerűsítés a könyvekért” című cikkéből tudva, az aradi 1. számú „Libraria Noastră” munkaközössége elhatározta, hogy május 1. tiszteletére versenyre hívja a város és a tartomány valamennyi könyvtárára, hogy az alábbi vállalkozás szellemi tartásával:

1. A havi globális tervet 20 százalékkal túlhaladja; a többi között:

- a különféle könyveknek 15 százalékkal,
- a szovjet könyveknek 10 százalékkal,
- az írószereknél 23 százalékkal.

2. A vállalkozás valóra váltása érdekében munkaközösségünk vállalja, hogy foglalkozik az olvasókkal.

2. Az üzemekben lévő könyvtárral együtt dolgozva, 3 könyvtármunkát tartunk különböző könyvekről.

3. 20 alkalmi előadás helyett 10-12 alkalmi előadást tartunk a könyvtárral együtt dolgozva, 3 könyvtármunkát tartunk különböző könyvekről.

4. A tanterv segítségével a tanterv szerint tartunk a könyvtárral együtt dolgozva, 3 könyvtármunkát tartunk különböző könyvekről.

5. Két könyvnapot rendezünk a vállalkozásunkban.

6. A szakszervezeti könyvtárossal együtt dolgozva, 3 könyvtármunkát tartunk különböző könyvekről.

7. A tanterv segítségével a tanterv szerint tartunk a könyvtárral együtt dolgozva, 3 könyvtármunkát tartunk különböző könyvekről.

8. Áprilisban megbeszélést tartunk a könyvtárral együtt dolgozva, 3 könyvtármunkát tartunk különböző könyvekről.

9. A könyvtármunkát a vállalkozásunkban tartunk a könyvtárral együtt dolgozva, 3 könyvtármunkát tartunk különböző könyvekről.

10. Megújítjuk a kirakatokat és e két hónap jelentős történelmi eseményeinek alkalmával azoknak megfelelően átrendezzük.

11. Állandóan emeljük munkaközösségünk politikai és szakmai színvonalát.

12. Az összes munkálataikat idejében végezzük el.

A munkaközösség felelőse és IMSZ titkára: Olenici Georgehe

A szakszervezeti felelős: Seitz Anna

A könyvtármunkát vállalt aligazgatója és a pártalapszervezet titkára: Ilica Dumitru

tunk a könyvtármunkát a vállalkozásunkban tartunk a könyvtárral együtt dolgozva, 3 könyvtármunkát tartunk különböző könyvekről.

9. A könyvtármunkát a vállalkozásunkban tartunk a könyvtárral együtt dolgozva, 3 könyvtármunkát tartunk különböző könyvekről.

10. Megújítjuk a kirakatokat és e két hónap jelentős történelmi eseményeinek alkalmával azoknak megfelelően átrendezzük.

11. Állandóan emeljük munkaközösségünk politikai és szakmai színvonalát.

12. Az összes munkálataikat idejében végezzük el.

A munkaközösség felelőse és IMSZ titkára: Olenici Georgehe

A szakszervezeti felelős: Seitz Anna

A könyvtármunkát vállalt aligazgatója és a pártalapszervezet titkára: Ilica Dumitru

tunk a könyvtármunkát a vállalkozásunkban tartunk a könyvtárral együtt dolgozva, 3 könyvtármunkát tartunk különböző könyvekről.

9. A könyvtármunkát a vállalkozásunkban tartunk a könyvtárral együtt dolgozva, 3 könyvtármunkát tartunk különböző könyvekről.

10. Megújítjuk a kirakatokat és e két hónap jelentős történelmi eseményeinek alkalmával azoknak megfelelően átrendezzük.

11. Állandóan emeljük munkaközösségünk politikai és szakmai színvonalát.

12. Az összes munkálataikat idejében végezzük el.

A munkaközösség felelőse és IMSZ titkára: Olenici Georgehe

A szakszervezeti felelős: Seitz Anna

A könyvtármunkát vállalt aligazgatója és a pártalapszervezet titkára: Ilica Dumitru

Dolgozó népünk életszínvonalának emeléséért

„Az iparvállalatok vezetői és dolgozói ki haladéktalanul a termelés fokozásához és a munkatermelékenység növeléséhez szükséges intézkedések konkrét programját. Vonják be ebbe a vállalatok és intézmények legképzettebb, leghosszabb munkásait, mérnökeit és technikusait, hogy megtalálják a leggyorsabb és legbiztonságosabb megoldásokat a termelés növelésére.”

A Román Munkáspárt Központi Vezetőségének és a Román Népköztársaság minisztertanácsának a jegy- és fejadag rendszer megszüntetésére vonatkozó, múlt évben kiadott határozata többek között feladatul tűzte az iparvállalatok elé, hogy akciótervet dolgozzanak ki a termelés fokozására és a termelékenység növelésére. A TEBA-gyárban a határozat megjelenése után el is készült az akcióterv. Az akciótervben minden üzemosztály, mestere, technikusai határidőre szóló feladatot kapott. Egyik ilyen intézkedés a fogaskerekű szövőgépek ékszíjas meghajtására vonatkozik. Így a fordulatszám jelentős mértékben növekszik; emellett a gép gyorsabban indítható és állítható le.

A dolgozók már 36 gépet alakítottak át ékszíjas meghajtásra. Továbbá egy szövőgépet helyeztek üzembe, amelyen kizárólag új mintájú anyagokat szőnek. A széles szövőgépekre vágó szerkezetet szerelték fel, amelyek már a szövés ideje alatt megfelelő szélességre vágják az anyagot. A kikészítő osztály dolgozói az akciótervben vállalták, hogy május 10-ig tíz új mintát készítsenek el. A dolgozók eddig nyolc mintát készítettek. A beruházási munkálatok keretében több új gépet helyeztek üzembe, amelyek az árucikk minőségének megjavítását segítik elő.

Az aradvárosi közüzemekben (ICA) a dolgozók május 1-ig három új villamos kocsit, valamint egy széles kocsit elkészítettek, melyek az akciótervben vállalták, hogy május 10-ig tíz új mintát készítsenek el. A dolgozók eddig nyolc mintát készítettek. A beruházási munkálatok keretében több új gépet helyeztek üzembe, amelyek az árucikk minőségének megjavítását segítik elő.

A „Progresul” helyiipari vállalatnál a dolgozók nagy lelkesedéssel fogadták a Román Népköztársaság minisztertanácsának határozatában megjelölt feladatokat, mert jól tudják, hogy azok dolgozó népünk életszínvonalának szüntelen növekedéséhez járulnak hozzá.

A helyiipari vállalat akciótervezete magában foglalja: 8.824 lej értékű közszükségleti cikk tervben felüli gyártását, 12.625 lej értékű új közgazdasági cikk gyártását tervben kívül, valamint kis gépészeteket a fűs-, gomb-, szappan- és bádógsműhelyekben.

A vállalat dolgozói igyekeznek határidő előtt megvalósítani a tervben megjelölt feladatokat. Eddig már 29.731 lej értékű közszükségleti cikket termeltek tervben felül és így túlszármalták az akciótervben előirányzottakat. Ugyanakkor eddig 8.078 lej értékű új közgazdasági cikket készítettek tervben kívül. A szíjgyártó műhelyben új varrógépet helyeztek üzembe, amely nagymértékben hozzájárul a termelékenység növeléséhez. Az agyagedényt készítő műhelyt új épületbe költöztetik a korszerű berendezésekkel szerelik fel. A minőség megjavításáért folytatott küzdelem során megkezdtek a 60 százalékos zsíradék szappanok gyártását, a bádógsműhelyben pedig új számszámokat készítették.

A „Voința” termelőszövetkezetben az akcióterv új választékot gyártását jelölte meg. Március 2-től hozzákezdtek a gyermekkoszték készítéséhez. Ezenkívül tervbe vették, hogy a szövetkezet két üzemosztályt kibővíti. Az egyik üzemosztályban matracokat, a másikban pedig játékbabákat készítenek. A szövetkezet dolgozói februárban 1.125 lej értékű anyagmegtakarítást értek el. Valamennyien megfogadták, hogy az akciótervben megjelölt határidő előtt teljesítik.

I. Nare, a tudományos kör felelős tanára

Hozzászólások a kiváló mezőgazdasági termelők országos értekezletén

Traian Săvulescu professzor akadémikusnak, a Román Népköztársaság Akadémiája elnökének felszólalása

A Román Munkáspárt által a tudomány terjesztésére alapított tudományos és kulturális intézménynek, a Román Népköztársaság Akadémiájának a nevében, az ország összes tudományos dolgozóinak a nevében meleg üdvözléssel mondok.

Ha körülnézünk ebben a teremben, amely éppolyan kerek, mint országunk határai, kissé úgy érzem, mintha országunk képe tárulna elém, gazdag lapjaival, kincsekkel rejtő hegyeivel, gyönyörű erdőseivel.

Nagy változások történtek dolgozó parasztságunk életében.

A dolgozó parasztság felismeri, hogy a traktorokat, kombájnokat, sarlókat, ekéket gyártó munkás között és azok között, akik ezeket felhasználják, csak baráti, együttműködési kapcsolatok létezhetnek az egyazon célért folytatott közös munkában. A gyári munkások segítségével a parasztság nem lehetett volna ilyen rövid idő alatt olyan nagy lépést előre és nem haladhatna tovább mezőgazdaságunk feléledésének útján. Ennek az öntudatnak és a munkásszállás megteremtésének elkövetőinek köszönhető, hogy vannak dolgozó parasztságot, akik — amint itt hallottam — 4000 kiló szemesztergert és 48–50 ezer kilogramm répát termesztettek hektáronként. Kisse úgy éreztem, mintha iskolában lennék. Akik valóban tudományos munkát végeznek, nem haladhatnak előre, ha nem tanulnak azokról, akik a gyakorlatba ültetik át a tudományt. Eppen ezért úgy vélem, hogy nagyon hasznos ez az értekezlet a mi számunkra, akik a mezőgazdaság szolgálatába állított tudomány terjesztésének munkáit végzük.

Dolgozó parasztságunk olyan tapasztalatokra tett szert, amelyekkel nem rendelkezett, nem is rendelkezhetett a múltban. A földesurak lenézték a szántóföldek dolgozóit és egyre azt hajlogatták: „a paraszt lusta, a paraszt nem képes fejlődni, a paraszt maradjon továbbra is az eddigi állapotban”. Természetesen ezeket a hazugságokat azért terjesztették, mert a bójárok, a földbirtokok az azt akarták ezzel bebizonyítani, hogy a parasztnak nem kell földet adni, mert nem tudja megművelni. A paraszt azonban földet kapott és bebizonyította, hogy azt a földet nemcsak szorgalommal, hanem a tudomány által rendelkezésre bocsátott eszközökkel meg is tudja művelni.

A földesurak egykor beleavatkoztak a tudományba és a saját kizsákmányoló érdekeikben használták fel. El kell mondanom itt egy esetet, amely bizonyos ideig még a szakértőket is a maga befolyása alá vonta. Az úgynevezett hesseni légy inváziójának veszélyét hozva fel ürügyül, tartományokra és időszerűségeket téve tértéket készítettek. E térték értelmében a vetést később kellett megkezdeni, hogy ez a légy ne pusztíthasson a vetésekben. A földesurak azonban idejében vételek, mert tudták, hogy semmiféle veszély nem fenyeget, csak a parasztságot vételek későn. A cél az volt, hogy a földesuraknak a kelendő időben a szántáshoz és a vetéshez munkára álljon rendelkezésére. Az egész tehát piszkos félrevezetés volt, amely kifejezetten a kistermelőket sújtotta.

Ma, az egykori elnyomott fennhangon kijelenti: „Kötelezték a vállalatot, hogy az én hozzájárulásommal is 1955-ben 10 millió tonna búzát és kukoricát és hektáronként 2000 kiló szemeskukoricát fogunk együttesen termesztani.”

Igazgatója vagyok a Mezőgazdasági Kutatóintézetnek is. El kell mondanom, hogy mi, a 28 kísérleti állomással rendelkező Mezőgazdasági Kutatóintézet dolgozóit, máris mozgósítottunk tekintjük magunkat a tavaszi mezőgazdasági kampány sikeres elvégzésére. Támogatást fogunk nyújtani önkörműveinknek, hogy egyesült erővel megvalósítsuk az előirányzott eredményeket.

Az intézet minden egyes dolgozójának kötelessége támogatni az egyénileg dolgozó és a társult parasztságot, a kollektív gazdaságokat és az állami gazdaságok munkáját.

A dolgozó parasztságot egyéni gazdaságain kívül, mi közvetlenül irányítjuk és támogatunk 168 kollektív gazdaságot és társulást.

A gyakorlati mezőgazdák és a tudomány dolgozók együttes munkájával, a párt és a kormány által leteremtett feltételek jó felhasználásával fokozni fogjuk ebben az évben a terméseredményeket. Olyan biztos vagyok ebben, mint a napfényben.

Hazánk termékeny földje bőséges árással forrásként áll előttünk. Ahhoz azonban, hogy szüntelenül előre haladjassunk, az eddigig szorosságra kell vonni a tudomány dolgozóit és a termelés dolgozóit közötti kapcsolatot.

A tudomány előtt új feladatok állnak. Nem sorolhatom fel valamennyit, de néhányat fel akarok említeni. A tudománynak elő kell készítenie az ország mezőgazdasági közterekre való osztását, hogy többé ne folytassuk csak úgy találgatni a gazdálkodást.

„Az egyik, Önök által is jól ismert ellenség, amely ellen fel kell veyük a harcot: a gyom. A gyomok közül a legveszélyesebbek a tarack-fű, a vadrepce és az acat. A tarack-fűvel meg tudunk küzdeni és eredményeink máris kielégítőek. Ha a termés behordása után 10–12 centiméter mélyre szántunk, (ez nem a tarlóhántás), aztán pedig szélbenhosszában tárcsázunk és összel az előhántás ekével 20–25 centiméter mély szántást végzünk, a következő évben a tarack-fű 80–90 százalékos arányban elpusztul. Ha vannak itt Razboleni és Biliuresti elvtársak,ők igazolhatják ezeket a jó eredményeket.

A buzában levő acatot elpusztíthatjuk a rendelkezésünkre álló vegyszerekkel. Fel tudjuk venni a harcot a repce ellen is. A Poarta Albai kollektív gazdaságból való elvtársak igazolhatják, hogy jó eredményeket értünk el a repcegöbbsől lezserő irtószerek segítségével. Ezek a védelmi eszközök azonban nagyon körülményesek és növelik az önköltséget. Itt is a leghasznosabbak az agrotechnikai módszerek: az idejében való szántás, a mélyszántás, a gyomlálás.

Egy másik megoldásra váró kérdés a multibeli szertelen gazdálkodás következtében leromlott földterületek termővé tétele. Moldovában a Bahlui völgyében, a Birlad völgyében, az erdélyi fennsíkon, sok olyan föld van, amely egykor gazdagon termelt, de azóta tönkrement, terméketlen.

Mennyit tesznek ki ezek a területek? Közel 2 millió hektár. Ezeket a földeket újra mezőgazdasági művelés alá kell venni. E tekintetben munkálatokat végzünk Aranyosgyéresen, Moldovában külön kutatóállomást létesítettünk a Birlad melletti Perienben. Közel 200.000 hektár szikes földünk van. A Duna árterületén, a Prut árterületén és a deltában közel 1 millió hektár föld vár arra, hogy termőföldé váljon. Megnövekszik tehát az ország, megnövekszik a munkaterület fiaink számára, gyarapszik a termés. Ez azonban nem azt jelenti, hogy ezen túl ne igyekezzünk az eddiginél többet kizozni minden egyes hektár földből.

A nagy problémák közül mifelőbb meg kell oldani a vetésforgók kérdését. Vigyáznunk kell azonban, hogy ne adjunk az egész mezőgazdaságra érvényes kész recepteket. Az agrotechnikát a helyi tapasztalatok alapján, tehát nem egyformán kell alkalmazni.

A válogatott vetőmagvak tekintetében sem elégedhetünk meg eddigi eredményeinkkel.

Nincs például az észak-erdélyi vidékek számára korai kukoricafajták. Olyan feladat ez, amelyet eddig nem teljesítettünk.

A mérnököknek, technikusoknak, tudományos dolgozóknak a mezőgazdaság és a mezőgazdasági tudományok fejlesztésében okvetlenül figyelembe kell venniük a mezőgazdaság élelőjárójának tapasztalatait.

Az oktatásban működő professzoroknak magukra kell vállalniuk bizonyos szamu kollektív gazdaságok, vagy egy tartományt, hogy ott alkalmazzák a diákokkal együtt szakismereteiket.

Ez nem a mi újításunk. Jakuskin professzor, a „Timirjasev” Akadémiáján, a Szovjetunióban 12 kolhoz helyi irányítását végzi. Ha az iskolában keressük, azt a választ kapjuk, hogy „a kolhozban van a diákokkal”. Ott végzi a kísérleteit, télen pedig, amikor ideje van ehhez, a tapasztalatokat táblázatokba, diagrammába foglalja össze. T. D. Liszenkónak 100.000 munkatársa van — kolhoz és szovhozvezetők, — akik egyben támogatják is tevékenységében.

Közársaságunk — mondotta befejezésül Traian Săvulescu akadémikus professzor — virágzó mezőgazdasággal rendelkező, fejlett ipari országgá válik, olyan országgá, amely maga irányítja sorsát.

A párt tudja, hogy mire támaszkodik, amikor felszólít bennünket, hogy 1955-ben 10 millió tonna búzát és kukoricát s hektáronként 2000 kiló szemeskukoricát termést érjünk el; arra támaszkodik, hogy máris adva vannak az objektív feltételek a feladat sikeres elvégzéséhez. Arra — körülményre támaszkodik, hogy vannak gépeink és van műtrágyánk. De főleg arra támaszkodik, hogy a dolgozó parasztságot tömegi magukávé tették a párt felhívását, amely az ő érdekeiket fejezi ki.

Gheorghe Botezatu elvtárs, romni dolgozó paraszt felszólalása

(Bacău tartomány, Buhusi rajon)

Középparaszt vagyok, Bacău tartomány Buhusi rajonjában lakom. Nyolc gyermekem van és négy hektár földet művelek meg. Ez készletet arra, hogy a kultúrthozban figyelmesen meghallgassam a mezőgazdasági mérnökök és technikusok előadásait és hogy agrotechnikai tanácsokat adó broszúrákat olvassak. A tanácsokat megfogadtam s ennek meg is volt az eredménye: 1953-ban 9.720 kiló cukorrépat termeltem be egy negyedhektárról, 1954-ben, a vidékünk sűrű szárazság ellenére 10.080 kiló cukorrépat szedtem ugyancsak egy negyedhektáron, ami 40.320 kilós hektáronkénti termésnek felel meg.

Most elmondom, hogyan jártam el. A cukorrépat kukorica után vettem. Összel, a kukoricatörés után 16 szekér érett istállótrágyát hordtam a földre. Ez két napig tartott. Akkor szeszántam a trágyát és 22–25 centiméter mélyen felszántottam a földet. A szántás úgy maradt nyers barázdában egész télen át.

Tavasszal, amikor a föld felszikkadt, 2–3-szor vígimentérral rajta a boronával, amíg porhanyós lett, április elején pedig, amikor megkaplam a vetőmagot, elvettem. Egyetlen hibát követtem el, mégpedig azt, hogy nem javoztáltam a vetőmagot, de — hogy ezt ellensúlyozzam — közékevertem egy kis árpát, ami hamarabb kikel. A kikelt árpa jelezte a sorokat s így el tudtam végezni a vakkapálást. Miután a répa kikelt, elvégeztem a csokrozást, aztán pedig kirtkítottam a sorokat. Mégpedig hogyan? Csáládomban négy felnőtt van, de négy kisebb is tud már segíteni. En

mentem elől a feleségemmel és a két nagyobbik fiammal és csokrozunk, a kisebb meg mögöttünk haladtak, kitépdestek a gyenge növényeket és csak a szép nagyokat, a levelesekét hagyták meg. 10–12 nap múlva ismét megkapáltam a vetést. Nekünk könnyű a dolgunk, mert nagy a család és mindegyik kivieszi a részét a munkából.

Mint tudják, tavaly télen sok hó hullott. Az én földemen is magasan állott a hó, de tavasszal nem volt eső s ezért hatszor is megkapáltam a földet, hogy visszatartsam a nedvességet.

Ilyen munkával értem el a jó termést és tavaly összesen 3.600 lejt, 86 kiló cukrot, répaszeletet és más egyebet le kaplam érte.

A pénz nagyon jól jött: ruhát vettem rajta és cipőt a gyermekeknek. De jól fogott a cukor is, noha „bosszuságaink” is voltak miatta: minduntalan „meghült” hol egy-együnk, hol másikunk. Azt meg mindenki tudja, hogy ha az ember meghül, akkor forró teát kell inni. De a tea csak úgy jó, ha édes! (Nevetés a teremben).

Kukoricából is jó termésem volt. 46 mázsát törtem le 75 árnyl területről.

Az egyik elvtárs panaszkodott itt az acat miatt. Szerelnék neki egy tanácsot adni. En minden évben löherével vetek be egy fél hektárt. A löhere elsősorban hasznos takarmánynövény, de ugyanakkor a gyomnak a legnagyobb ellensége. Ezért azt ajánlom az elvtársnak, vessen ő is löheret, akkor elpusztul az acat és semmi sem akadályozza többé a növények fejlődését.

Ion Dorobanfu elvtársnak, a bukaresti „Semănătoarea” üzem igazgatójának felszólalása

Mi már februárban teljesítettük a vetőgépekhez való pótlakészítést és géprések egész negyedévi termelési tervét. Vetőgépeink és vetőgép-alkatrészeink segítségével idejében elvégezhetik majd a vetést és bőségesen gabonatermést érhetnek el.

A mezőgazdaságnak a következő két-három évre tervezett gépesítése céljából már az idén megkezdünk új gépek, köztük kaszálógépek és igavontatásu aratógépek gyártását. Ezek a gépek, mint ismeretes, az egyéni gazdaságok és a mezőgazdasági társulások számára készülnek.

Igyekeznünk fogunk, hogy ezeket a gépeket minél jobb minőségben és főleg az egyéni gazdaságok számára is hozzáférhető áron állítsuk elő.

Az idei betakarítás kezdetéig átadunk 250 kékvető-arató gépet és 550 kaszálógépet; majd az aratás, a löhere- és kuerna-kaszálás idejére — vagyis még ebben az évben — leszállítjuk a még hátralévő 1500 mezőgazdasági gépet.

Noha üzemünknek sikerült eredményeket elérnie, jól tudjuk, hogy gyártmányaink minősége még kívánivalót hagy maga után. Még nem tettünk meg mindent annak érdekében, hogy gépeink kifogástalan

minőségűek legyenek. Nemrég azonban gondosan áttanulmányoztuk a terepről jelzett hibákat s munkaközösségünk azóta sokat javított a gépeken. Javításokat végeztünk a kékvető-aratógépek köztű készletein, jobb minőségű csavarokat gyártunk a vágó-készletekhez és megjavítottuk a vetőgépek szabályozható csoroszlyáinak minőségét. De ennél még tovább megyünk. Megszervezzük a termelésben felhasznált gépek gondos tanulmányozását és ennek eredményeként tovább javítjuk a gépek minőségét.

Meg kell mondanom azonban, hogy egyes mezőgazdasági gépek és gépkészítők nem ismerik eléggé meg a gépek kezelésének és karbantartásának helyes módját. Ezért üzemünk az előző évekhez hasonlóan az idén is támogatni fogja a gépeszket, többeket kiképezünk az üzemben és ugyanakkor szakmai oktatókat küldünk a vidékre. Javasolom tehát, hogy a földművelésügyi és erdészeti minisztérium küldjön üzemünkbe rendszeresen 50 tagú gépeszosoprotokat kiképzésre.

Ezenkívül szervezzenek meg június első felében egy-egy oktatóelőadást minden tartományban s mi gondoskodni fogunk a szükséges előadókrol.

Anghel Bodirlău elvtársnak, a Turnu Măgurele-i rajoni pártbizottság első titkárnak felszólalása

(Bukarest tartomány)

— Mi, kommunisták, megértettük a párt által kijelölt feladatnak, a mezőgazdaság fejlesztésének nagy jelentőségét s ezért mindenütt az agrotechnikai módszerek alkalmazására ösztönöztük a dolgozó parasztokat.

Eredményesnek bizonyultak a dolgozó parasztságot mozgósítására a közösi és rajoni termelési értekezletek. Jó alkalom kínálkozik ezeken az értekezleteken arra is, hogy terjesszük a gazdag termések mesterseinek tapasztalatait.

1953-ban rajonunk egész területén több, mint 20 mázsza szemeskukoricát értünk el hektáronként. Egyes helyeken ennél is jobb eredményeink voltak.

Slobozia Mandra község 2500 hektáros kollektív gazdaságában tapasztalatszerűt rendeztünk. Ebben résztvettek a rajon összes szakemberei, a mezőgazdasági társulások és kollektív gazdaságok vezetői, pártaktivisták és a néptanácsai elnökök. A legfelkészültebb szakemberek gyakorlati bemutatókat tartottak 10 hektáron. A kollektív gazdaság 400 hektáros kukorica-terésén 30 mázsza szemeskukorica termelt hektáronként.

A rajon kollektív gazdaságaiban és mezőgazdasági társulásaiban a földek jórészt a négyzetes módszer szerint vetették be.

A rajoni értekezleteken a nagyobb hektárhozam elérésére szolgáló in-

terkedéseket a legkiválóbb termelőkkel együtt dolgoztuk ki. Az idei tavaszi kampányra már több konkrét intézkedést tettünk s reméljük, hogy ezek folytán 30 mázsás szemeskukoricatermést érünk el hektáronként.

A kollektív gazdaságok és mezőgazdasági társulások közgyűlése elhatározta, hogy az idén egyzetesen vetik a kukoricát. A kollektív gazdaságok és mezőgazdasági társulások ezzel a módszerrel tudják haladni a 30 mázsás hektáronkénti szemeskukorica-termést. Az egyénileg dolgozó parasztságot is ugyanilyen termést érhetnek el, minthogy a GTA-kat új gépekkel látják el.

Anghel Bodirlău elvtárs ezután ismertette a pártszervezetek hiányszárait. Az elavult földművelési módszerek leküzdésében, a kollektív gazdaságok és mezőgazdasági társulások támogatásában csakugy, mint a munka jobb megszervezéséért és az alapszabályok betartásáért, folyó munkában még más módszerek tapasztalhatók. A rajoni pártbizottság — mondotta — felszólal — ezután még több segítség fog nyújtani az alapszervezeteknek abban, hogy harca mozgósítsák a rajon dolgozó parasztjait, nagy párfeladatunk valóra váltásáért. Tízmillió tonna gabona és hektáronként 20 mázsás szemeskukorica termés — ezért fogunk harcolni mi is.

G. Ionescu Sisești egyetemi tanár felszólalása az adottságokhoz alkalmazott gabonatermesztési agrotechnikáról

Országunkban jó a föld, az éghajlat kedvez a gabonatermesztésnek, az emberek szorgalmasak és gyakorlottak, szeretik a földművelést. Elérhetjük, hogy országunkban évente 10 millió tonna buza és kukorica teremjen s hogy egy hektárról 20 mázsza szemeskukoricát takarítsunk be.

Ehhez azonban meg kell javítanunk földművelő eszközeinket, fel kell karolnunk mindent, ami új, mindent, ami hozzásegíthet bennünket a termelés fokozásához. A mezőgazdálkodás ma a tudomány rangjára emelkedett, és nekünk lépést kell tartanunk a tudománnyal, a haladással. A mezőgazdasági tudománynak általános elvei és szabályai vannak, de feltétlenül úgy kell alkalmazni őket, hogy figyelembe vegyük az éghajlati és talajviszonyokat, minden vidék helyi adottságait.

Vannak országunknak jó termőfölddel rendelkező, de aszályos éghajlatu termései övezetei, mint például a Baragan-síkság és a Dunasíkság egész déli része, Közép-Dobrudza, a Jijia völgye és Közép-Erdély s én most az e vidékek adottságaihoz alkalmazott agrotechnikai módszerekről szeretnék beszélni.

Ezekben a vidékeken a mezőgazdák legfontosabb problémája a föld talajnedvességének megőrzése.

Ha nagy gabonatermést akarunk elérni ezeken a vidékeken, a földet úgy kell megdolgoznunk, hogy itten a hóból és esőből származó egész csapadékmennyiség a talajba jusson és minél kevesebb vesszen kárba belőle.

Mire van ehhez szükség? Céltudatos sorrendben kell változtatni a növényeket, az aszályt kibíró fajtákat kell termesztelni, helyesen kell trágyázni a földet és főleg ésszerűen kell megművelni a talajt.

A növények sorrendje tekintetében a kísérletek beigazolták, hogy az észibba legjobban fekete ugar után terem. A kísérletek azonban azt is bebizonyították, hogy a mi adottságaink között a fekete ugar után elért termésmennyiség nem felel meg az egyévi termés elvezetését. Ezért a fekete ugarhoz közelálló más módszerek után kell kiatatni. Ha például repcét, borsót, búkkönt, lencsét, vagy más korán beérő növényt termesztünk, akkor a növények termésének betakarításától egészen őszig elég időnk marad arra, hogy csaknem ugyanolyan jól előkészítsük a földet a buza számára, mint a fekete ugar esetében.

Hogyan dolgozzuk meg a földet, ha a korai elővetemények után vetjük el a búzát?

Először is néhány általános szabályt szeretnék lefelemlíteni.

1. A földet nem szabad műveletlenül hagyni, nehogy elgyomosodjon. 2. Ha a föld túlságosan száraz, nem végezhetünk mélyszántást. Ha a nagyon kiszáradt földön végzünk el a mélyszántást, nagy göröngyöket vetünk fel, amelyeket nem lehet felapítani semmiféle szerszámmal. A göröngyös földre vetett mag sokkal kevesebbet is terem.

3. Minél hosszabb ideig pihen az ésszerűen megmunkált föld, annál inkább visszanyeri termőképességét.

A moszkvai ösz-szövetségi mezőgazdasági kiállításán láttam a hengerelt és hengereletlen szántással végzett kísérletek eredményét. Ha a szántást lehengerelték, búzával és árpaal a termés hektáronként 300 kilóval, sőt még ennél is többel növekedett. T. Sz. Balcev meg a társaság után is ajánlja a hengereletést.

A lehengerelt szántást nyomban meg kell boronálni. Mint már mondtam, az elboronált fő mélyszántást őszig esetenként kultivátorral, extirpátorral és boronával kell gondozni, hogy a föld ne kérgesedjen meg és ne lepjék el a gyomok. Összel a vetés mélységéig megkultivátorozzuk és bevetjük a földet.

Ha a föld a korai növény betakarítása után porhanyós, nyomban mélyszántást végzünk, tarlóhántás nélkül.

Ezt a talajművelési módszert az őzi vetés alá felugarnak nevezzük. Ezt a módszert teljes sikerrel ki is próbáltuk már. A Szovjetunióban, főként az aszályos vidékeken egyre szélesebb körben alkalmazzák és jelentős termésmenövekedést érnek el vele.

Ez a talajművelési módszer a csapadékmegosztás miatt igen ajánlatos nálunk is. A tavaszyévi és nyári esők ezekésk július közepéig tartanak nálunk, míg augusztusban és szeptemberben az időjárás egyre aszályosabbá válik.

A fészántást olyan időszakban kell elvégeztünk, amikor még vannak esők és a föld még porhanyós, nem pedig augusztus—szeptemberben, amikor a traktorokat ésszerűtlenül tuleröltetjük, s minden nap ki kell élesítenünk a traktoreket. Az eke ilyenkor nagy göröngyöket dob fel, márpedig göröngyös földben minden esély megvan arra, hogy a vetés tönkremenjen.

Ha buza után ismét búzát vetünk, a talajművelés szintén a fentemlített módon történik.

Búzáat vetetünk olyan kései elő-növények után is, mint a krumpli,

napraforgó, kukorica stb. Ilyenkor a földet felszántjuk, erősen lehengereljük, megboronáljuk és azután bevetjük. Az erős hengereles elegendhetlen feltétele annak, hogy a kukorica után vetett buza sikerüljön.

A Szovjetunióban az ilyen kései kapásnövények után nem végeznek mélyszántást, hanem csupán tárcsázóval vagy kultivátorral dolgoznak.

Ez a módszer nálunk is alkalmazható, de csak akkor, ha a kukorica föld nem gyomos, vagyis ha a kukoricát előbb legalább háromszor megkapálták és a talajt fellazították.

Az ésszerű talajművelés mellett a buza földet trágyázni kell, hogy minél nagyobb termést adjon. Az aszályos vidékeken foszforos és nitrogénos trágyázás szükséges. Nincs többé szükség nitrogénos trágyára akkor, ha a búzát füves szőja, lucerna vagy évelő zöldszégle után, vagy ganéval trágyázott földre vetjük.

Minden ilyen esetben azonban szükség van foszforos trágyára, mégpedig szuperfoszfátra. A szuperfoszfát a legértékesebb trágya a mi aszályos vidékeink számára, különösképpen a csernozjomnak nevezett fekete földben elvetett búzával. A szuperfoszfát alkalmazható por formájában és pedig a fő mélyszántástól ekével szántják alá.

Ha az előnővény nem volt istállótrágyával megtrágyázva, akkor közvetlenül a búzát trágyázzuk meg vele. Ebben az esetben a kukorica földet okvetlenül fel kell szántani, hogy a trágyát aláforgathassuk.

A buza vetés gondozása a következő munkálatokat öleli fel: 1. A vetés meghengerelese, ha a buza fel-felgyva kerül ki a téből, vagy ha az a veszély fenyeget, hogy a szél elhordja a termőtalajt.

2. Pottrágyázás érett istállótrágyával, vagy 50 kiló ammoniumtráttal tavasz elején, még a fagyos földön, ha a növények gyengén teleltek.

3. Boronálás és gyomlálás.

E munkálatok közül a boronálás igényli a legnagyobb figyelmet. Fogas boronával csak abban az esetben boronáljunk, ha a buza jól fejlett, sűrű és erőteljes. Ebben az esetben az sem okoz nagy bajt, ha boronálás közben bizonyos mennyiségű növény kitépődik. Ha a buza vetés eredményes szerszám a könnyű csilagos borona, 1954 tavaszán sok hibát követtek el a buza vetéseknél, mert ésszerűtlenül boronáltak, nem vették figyelembe, hogy milyen állapotban vannak a növények.

Vannak egyes aszályos vidékek, ahol a talaj nem sik felületű, hanem hullámos, például: a Birlad völgye, Közép-Erdély, Dobrudza és mások. A lejtős talajon a növények azért sínylik meg a szárazságot, mert a víz nem használódik fel, hanem lefolyik. Sokszor a víz elmossa a talajt, gyakran a vetéssel együtt lehordja az alját. Az ilyen helyeken az kell legyen a legfőbb gondunk, hogy meggátoljuk a víz lefolyását, készítsük arra, hogy behatoljon a földbe. Ezért a szántást, a vetést és az összes mezőgazdasági munkálatokat nem a tétőlől lefelé, hanem a hegyoldalon keresztben, vagyis a rétegvonalak hosszában kell elvégezni. Ha ez sem elegendő, akkor sáncokat és földhányásokat ásunk a víz visszatartására, ugyancsak a rétegvonalak szerint. Ha így dolgozzunk, jóval nagyobb lesz a termés, amint ezt a Szovjetunióban és nálunk elért eredmények tanúsítják.

A szárazság leküzdésére az egyik főintézkedés a védő erdőzavok ültetése. Síkságon az erdősavót a szél irányára merőlegesen ültetjük, a hullámos talajon pedig a rétegvonalak hosszában.

Végeztük meg azt szeretném elmondani, hogy 1953-ban a Marculi ICAR állomáson, a baragani aszályos vidéken 4.650 kilós buza-termést értünk el hektáronként az előző évben veteményekkel bevetett szuperfoszfáttal megtrágyázott földeken. A lovrini kísérleti állomáson, ugyanakkor 4.680 kiló buza termelt hektáronként.

Ezeket az eredményeket kizárólagosan az agrotechnikai szabályok pontos alkalmazásával, nem pedig öntözéssel, vagy más költséges beruházással, a kísérleti állomás rendelkezésére álló szokásos eszközökkel érték el. A Mezőgazdasági Kutatóintézet állomásain elért eredmények, s nemkülönben a különböző gazdaságok düs terméserejűnéi — mint már kifejtettem — azt bizonyítják, hogy az agrotechnikai módszerek céltudatos alkalmazásával sokkal nagyobb termés érhető el, mint a múltban. Ez azt bizonyítja, hogy a párt és a kormány által kijelölt feladatot, vagyis, gabonánál a 10 millió tonnás országos termést, kukoricánál pedig a hektáronkénti 2.000 kilós átlagtermést minden bizonnyal el fogjuk érni.

Ezután Ionescu Sisești professzor választott az értekezlet résztvevőinek kérdéseire az előadásában felvetett problémákkal kapcsolatban.

IMSZ beszámoló és vezetőség-választó gyűlés a „G. Dimitrov” gyár öntődjében

A „G. Dimitrov” gyár öntődjében IMSZ szervezete a napokban tartotta meg beszámoló és vezetőség-választó közgyűlését. Ez alkalommal az alapszervezet büroja beszámolt az ifjaknak az utóbbi időszakban végzett munkájáról, az egész alapszervezet tevékenységéről. A beszámoló — bár nem tárgyalta elég elmélyülten az összes kérdéseket — mégis kifejtette az ifjaknak a termelés növeléséért végzett munkáját, a politikai oktatás helyzetét és a szervezeti élet eredményeit és hiányosságait.

Az ifjak hozzájárulása a termelési eredmények növeléséhez

Mind a beszámolóban, mind pedig a felszólalásokból kitűnt, hogy az üzemosztályon dolgozó ifjak szép eredményeket értek el a termelési tervfeladatok teljesítésében. Az üzemosztály IMSZ brigádjai például hónapokon keresztül 70—80 százalékos rendszeres normatúteljesítéssel dolgoztak. Kiemelkedő eredményeket értek el az Istrate Petru és a Caba Vasile által vezetett IMSZ brigádok. Több IMSZ-tag egyenlően is jó munkát végzett. Born Ádám például jó minőségű munkával és a selejt állandó csökkentésével tüntette ki magát. Fejlődött az utóbbi időben az ifjak szakmai képzettsége is. Ezzel magyarázható, hogy Tamas Stefan, Istrate Petru, Caba Vasile, Born Ádám és Gighite Gheorghe IMSZ-tagokat nemrég magasabb fizetési osztályba sorolták.

Megemlítette a beszámoló azt is, hogy az ifjak többször önkéntes magatartást tanúsítottak a munkában, ha valamely másik üzemosztály kiegészítéséről volt szó. Így például egy alkalommal tíz IMSZ-tag 15 napon át segítséget nyújtott a tervteljesítéssel lemaradt vagonszerelőnek.

A beszámolóban, de különösen a hozzászólások során kitűnt azonban az is, hogy az öntőde IMSZ-tagjainak termelési munkájában hiányosságok és hibák is előfordultak. A beszámoló felhívta a figyelmet a termelésben, észlelhető hibákra. Megemlítette például annyival, hogy megemlítette: „Az üzemosztályon letelepített IMSZ helyek csak formálisan „működnek”. Ezért az egész büro felelős. Nem mutatott rá azonban a hiba okaira. De a felszólalók kifejtették, hogy az okok egyáltalán nem működnek, mert a büro — élen Rivas Augustin tükárral — lebecsülte az IMSZ helyek tevékenységének fontosságát. A felszólalók rámutattak, hogy a büro ideje húzódik például az IMSZ helyek falujátságának elkészítésére.

— A legutóbbi alapszervezeti közgyűlésen a büro kötelezettségét vállalta, hogy a gyűlés utáni napon legkésőbb délelőtt 10 óráig kifüggeszti az üzemosztályon az IMSZ helyek falujátságát. De a kötelezettségvállalás ugylátszik felelősségérzet nélkül hangzott el, mert az IMSZ helyeknek ma sincs falujátsága és nem is működik — mondotta Puta Dorin fiatal öntő.

A beszámoló nem foglalkozott a termelés egyéb fontos kérdéseivel sem. Nem véletlen tehát, hogy a jelenlévők közül többen megkérdőzték: „Foglalkozott-e a büro az olyan ifjakkal, akik sok selejtet termelnek?” Az alapszervezet volt tükára — Rivas Augustin elvtárs — kénytelen

volt beismeri, hogy a büro nem kísértéssel figyelemmel az ifjak munkájának minőségét és nem mozgósította a fiatal öntőket a selejt százalékarányának csökkentésére.

A vita során az is kivilágolt, hogy az IMSZ alapszervezet büroja nem tartott szoros kapcsolatot az üzemosztály adminisztratív-műszaki vezetőségével. Ezért történhetett meg, hogy ez év első hónapjaiban az IMSZ brigádok munkája nem volt eléggé szervezett, nem biztosították számukra a folyamatos termelést.

Több odaadással kell végezni az ifjak politikai oktatását

A beszámoló igen felületesen érintette az IMSZ-tagok politikai és ideológiai oktatásának kérdését. Megemlítette, hogy összesen 16 ifju iratkozott be az IMSZ politikai-tanfolyamra s ezeknek is csak 80—90 százaléka vett részt az előadásokon és szemináriumokon.

A hozzászólásokból kitűnt, hogy a büro beszámolójában igyekezett elkerülni a politikai oktatásban tapasztalható hiányosságokat. A felszólalók rámutattak, hogy a büro beszámolójában említett adatok nem felelnek meg a valóságnak, ugyanis a tanfolyam előadásaira és szemináriumaira a beiratkozott 16 ifju közül mindössze 4—5 ifju jár el rendszeresen. Kifejtették, hogy amikor a tanfolyam propagandisták nélkül maradt, a büro hekeken keresztül nem tett semmit a politikai oktatás megjavításáért.

— A büro és az egész alapszervezet elégtelen tevékenységét bizonyítja az a tény, hogy kénytelen volt más alapszervezetektől propagandistát kérni, ahelyett, hogy saját soraiból nevelt volna erre alkalmas IMSZ-tagot — mondotta Budureanu Ioan elvtárs, az öntőde pártalapszervezetének tükára, aki mint meghívott vett részt az IMSZ közgyűlésen.

A hibák okát a szervezeti munka foglalkozásaiban kell keresni

A „G. Dimitrov” gyár öntődjében IMSZ alapszervezetének beszámoló és választó közgyűlése során számos szervezeti foglalkozás is felszínre került. A felszólalók rámutattak, hogy a termelésben és a politikai oktatásban előfordult hibák okát a szervezeti munka foglalkozásaiban kell keresni.

A vita során többen rámutattak a büro hibás munkamódszereire és az ifjaknak a szervezeti munka iránt tanúsított közömbös magatartására. Kitűnt többen között, hogy Rivas Augustin tükárnak nem sikerült bevonnia a szervezeti munka irányításába Berta András és Stein János elvtársakat, a büro két másik tagját. Rivas Augustin egyedül végezte a büro munkáját s ezért bizony nem a legjobb eredményeket érte el. Berta András és Stein János bürotagok még a beszámoló elkészítésében sem vettek részt.

Elősegítette a hibákat az is, hogy sem a büroban, sem pedig az alapszervezetben nem alkalmazták a bírálatot és az önbírálatot. A büro tagjai s így az alapszervezet tagjai is, ha hibát tapasztaltak, nem bírálták az okok elkövetőit. Azt az elvet vallották, hogy: „nem bírálok meg a másikat, mert akkor talán ő sem bírálna meg engem.” Így az alapszervezeti közgyűléseken az ifjak na-

gyobb része nem vett részt a vitákban. Ezáltal természetesen hibát hibára halmoztak. A bírálat és önbírálat alkalmazásának hiánya egyben a beszámolóban is megjelent, amelyről sehogysem lehet azt állítani, hogy a bírálat szellemében foglalkoztak meg.

A büro tevékenysége során nem ellenőrizte a saját, illetve az alapszervezet határozatainak gyakorlatba ültetését. A közgyűléseken különböző feladatokkal bízta meg az IMSZ-tagokat, de nem ellenőrizte, hogyan teljesítették kötelezettségeiket.

Felelősség terheli az öntőde IMSZ szervezeteinek foglalkozás tevékenységét a gyár IMSZ bizottságát is, élen Crisan Emil tükárral. A beszámoló és választógyűlés részvevői közül többen rámutattak, hogy az alapszervezet büroja számtalanszor kérte a gyár IMSZ bizottságának és személyesen Crisan Emil elvtársnak a segítségét, de helyette csak „jó tanácsokat” kapott. Amikor Rivas Augustin elvtárs például arról értesítette Crisan elvtársat, hogy a politikai tanfolyam nem működik, mert nincs propagandistájuk, azt a választ kapta, hogy oldja meg valahogy a kérdést, vagy tartsa meg ő személyesen az előadásokat. Csak több hét múlva oldották meg úgy, ahogy ezt a kérdést.

A „G. Dimitrov” gyár öntődjében IMSZ alapszervezetének beszámoló és vezetőség-választó közgyűlésén értékes határozatokat szavaztak meg a jövőbeni tevékenység felállítására érdekében. Ha az ünnepi választó büro tagjai megszívlelik a bírálatokat és javaslatokat s fáradságtalanul küzdenek a határozatok valóra váltásáért, akkor kétségtelen, hogy az üzemosztály IMSZ tagjai a jövőben jobb eredményeket érnek el a termelésben, politikai, ideológiai ismereteik gyarapításában és a szervezeti életben.

Az ünnepi megválasztott büroknak mielőbb talpra kell állítania az üzemosztályon az IMSZ helyeket, amely eredményesen járulhat hozzá a munka minőségének megjavításához és a selejt százalékarányának csökkentéséhez. Alapvetően meg kell szervezni az IMSZ brigádokat is, amelyekben még nem fejlődött ki szervezett, alkotó brigádélet.

Az alapszervezet büroja ne elégedjék meg a feladatok kiosztásával, hanem a „feladatfűzet” alapján ellenőrizze rendszeresen, miként teljesítik az IMSZ tagok szervezeti kötelezettségeiket. A munkát persze csak akkor lehet igazán megjavítani, ha az alapszervezetben bátran alkalmazkodik az elvszerű bírálatot és önbírálatot.

Mielőbb meg kell szüntetni a politikai oktatás hibáit is. Tevékeny kell tenni a politikai tanfolyamot és ellenőrizni kell: miként készülnek az ifjak a szemináriumokra. A büro sohasem feledkezzen meg arról, hogy csak politikailag és szakmailag jól képzett, öntudatos ifjakkal lehet eredményesen küzdeni a szocializmus megteremtéséért. A gyár IMSZ bizottsága pedig — Crisan Emil tükárral az élen — ne elégedjék meg a tanácsadással, hanem támogassa gyakorlatban is az öntőde alapszervezete bürojának munkáját.

Szabó János.

Néhány szó a dezsőházi kultúrelőtről

A borosjenőrajoni Dezsőháza fél kilométerre fekszik Sélénd községtől. E falu dolgozó parasztjai a felszabadulás után, helyi erőforrásból kultúrthont építettek, majd színpadi felszereléseket és különböző társasjátékokat szereztek be. A kultúrthont mellett lévő könyvtár ma már közel ezer kötettel rendelkezik.

A falu dolgozó, különösen a téli időszakban, örömmel látogatnak a kultúrthont. Itt azonban hiba van. Péter András, a kultúrthont igazgatója, felületesen kezeli a kulturmunkát. Az ifjúságot — helytelen magatartásával — teljesen elidegenítette a kultúrelőtről. Noha ezelőtt gyakran mutattak be színelőadásokat a jelenben egyáltalán nem foglalkoznak ezzel. Emiatt szintén nagymértékben Péter András a felelős.

Ugyanez a helyzet a könyvtár vonatkozásában is. Az olvasók lassan elmaradnak. A könyvtárszékének állandóan zárva vannak, mert Péter András, a kultúrthont igazgatója, — aki egyben könyvtáros is — magánál tartja a kulcsokat és hekezik nem látogatni a könyvtárba.

A falu dolgozó parasztjainak 70—80 százaléka magyar nemzetiségű. A kultúrthont vezetősége azonban csak románnyelvű újságokat és folyóiratokat rendelt a kultúrthont részére. A kultúrthont igazgatója — amikor kéri, hogy magyarul vegyék az újságokat — azt felelte, hogy „ide nem jár magyar újság”.

Péter Andrásnak, a kultúrthont igazgatójának ez a helytelen magatartása elítélendő.

Az igazgató magatartásával keveset foglalkozott a falu pártalapszervezete is, mivel a pártalapszervezet tükárát — előbb Stan Nicolae, majd Horosnyi György elvtársat — nem érdekelte a kulturmunka. De nem kevésbé hibás a rajoni néptanács kultúrtestálya sem, mivel ismeri a helyzetet és mégsem intézkedett a hibák kiküszöbölésére. Felelősség terheli ezirányban Hatfaludi Imre elvtársat, a rajoni IMSZ bizottság szervezőjét is, aki — bár állandóan Sélénd községben és a hozzá tartozó falvakban tevékenykedik — nem figyelt fel a kulturmunka megjavításának szükségességére.

Dezsőháza rövidesen, változtatni kell a fennálló helyzeten. Az illetékes szerveknek meg kell változtatniuk helytelen magatartásukat a kulturmunka irányában. Ezt kívánja a falu dolgozó parasztjai.

Huma Mihály

Szerzői est

Aradi és temesvári írók és költők olvasnak fel műveikből a vasárnap délután fél 6 órakor kezdődő szerzői esten a Kulturpalotában kisteremben.

Ez a szerzői est bevezetője lesz annak az előadásorozatnak, amelyet a „Petőfi” irodalmi kör a könyvtérjésztől vállalt aradi Hók-jával együttműködve szervez városunk irodalomkedvelő dolgozóinak kérésére.

Az írókon kívül résztvesz az előadás műsorában Zala Béla szavalóművész, Adorján Márta zongoraművész és Bloch Rudolf hegedűművész.

Aradi szerzők dalaiból és verseiből adnak elő Rappert Dódi és Rajna Babi színművészek.

Szabó János.

A minőség és választék megjavítását szolgáló intézkedések a vajgyárban

A vajgyár munkaközösségének figyelembe mindenekelőtt a minőség feltevése. A multban például a vaj minősége nem volt kielégítő. A technikai vezetőség foglalkozott a feladat megoldásával. Sajgó József gyártási vezető, Garai Olivér mestertől azon kísérletezett, hogyan állítsanak elő I. osztályú vajat közönséges vajból. A gyár ugyanis sok helyről kap vajat, amelynek zsírtartalma, színe elterő, ize pedig sokszor nem kielégítő. Most e sokféle vajat megolvasztják, megfelelő mennyiségű friss tejjel keverik és kőpüléssel I. osztályú vajat készítenek belőle. Ezzel az eljárással jelentős mennyiségű I. osztályú vajat készítenek a gyengébb minőségű vajból.

Jelentős Kiss József gépész ujtása is. Két termosztátot kapcsolt össze. Működése által a vajgyár 8 óra alatt 400 kiló „Tímis” sajtot helyett 800 kilót termel. Az ujtás egyben igen kedvezően befolyásolja a sajtot minőségét is, amennyiben megemléstetkor a gőz behatoln átjárja az anyagot.

A gyár termékeit és a nyersanyagokat rendszeresen elemzik a laboratóriumban. A tejnek például megvizsgálják a zsír, nedvesség és szárazanyag-tartalmát és összetételét. Előzőleg szín, íz, szag alapján osztályozták az anyagokat és majd utána vetik alá fizikai-kémiai vizsgálatoknak.

Minden anyag mellé a laboratórium vezetője elkészíti a kísérőlapot, amennyiben pedig a termék

nem megfelelő, azonnal értesíti az illető osztály mestert, milyen intézkedéseket tegyen. Minden reggel ottáru bizottság nézi át a terméket kísérő lapot, megvizsgálja a tapasztalt rendellenességeket, meghallgatja a laboratórium vezetőjének előző napi munkájáról felvett jegyzőkönyvet. Ez a fokozott ellenőrzés és értékelés hozzájárul az osztályok jó működésének biztosításához.

A laboratóriumban vegyelemzik a tejszint, amely a vidéki begyűjtő központokból érkezik és a naponta nagymennyiségben érkező tejet. A tejből próbát vesznek és az elemzések alapján javasolja a laboratórium vezetője a gyártási vezetőknek a tej felhasználását. A tej egyrészt pasztórizálják, más részét pedig különböző tejszínek, vaj, sajtfélék, túrók gyártására használják fel. A laboratóriumban elemzik a vajat és a túrot is. A vajat — ha szükséges — kőpülés után kétszeri elemzésnek vetik alá. A kőpült vajnak ugyanis mielőtt a kőpüléstől kiemelnek — megvizsgálják a nedvességet. Ha viztartalmát nem megfelelő, további műveleteknek vetik alá, amelyeket a laboratórium is előír. Ha a vajmester az előírások szerint jár el, akkor az új műveletek után a vaj megfelel az előírt követelményeknek. Az ellenőrzés nem áll meg itt. Az újra megdolgozott vajat még egyszer fizikai-kémiai elemzésnek vetik alá. Csak ezután írják alá a vajas ládák kísérő minőségi lapokat.

Vereczki János

Hírek

Járhatatlan gyalogut

Körülbelül két évig kilincseket és kéreynyeket a Henri Barbusse utca lakói, míg végre kikövezték az utcát. A néptanács belátta, hogy az állapot tarthatatlanná vált, amióta a vasúti és hegyaljai villamosállomás felé és onnan a városba ezen az utcán bonyolódik le a járműforgalom. De a kikövezés nem sok haszonnal járt, mert a gyalogjárón továbbra is lehetetlen volt közlekedni. Vajon az illetékeseknek van-e tudomásuk arról, hogy a kikövezési munkából visszamaradt földet a gyalogjáróra hánylák? Eszéskor ugyanis a járda továbbra is járhatatlan.

Amint már említettük, ezen az utcán elég nagy a forgalom s így szegény gyalogjárót vagy az a veszély fenyegeti, hogy elúti valamelyik jármű, vagy pedig nyakig sáros lesz. Ideje már, hogy az illetékesek sürgősen intézkedjenek és tegyék járhatóvá a gyalogjárót.

A Henri Barbusse utca lakói.

Hazánkban egyre többen írják alá a Béke Világatánc felhívását. Fővárosunkban eddig több mint hatszáz ember írta alá a békefelvet.

Tartományunk közsegeiben és falvaiban agro- és zooteknikai körök működnek. A szabadidő, amelyet 18 dolgozó paraszt látogat, egyike a legjobban működő köröknek. Eddig 16 előadást tartottak, hátra van még két előadás, amelynek befejezése után összefoglaló szemináriumot tartanak s még március folyamán a vizsgák is befejeződnek.

A „Vörös Tróka” gyár dolgozó az elmúlt hónapban kiemelkedő sikereket értek el a termelésben. 12.179 darab pamut kötőtarut és 1886 pánt harisnyát készítettek tervén felül.

Német Ferencet, a kistratósi kollektív gazdaság juhondozóját jó

munkájáért Munkaéremmel tüntették ki az elmúlt évben. Odaadó, szakszerű munkája eredményeként a reábizott anyajuhok eddig 107 bányát ellettek.

Uj, négyzetes vetésre alkalmas szovjet vetőgépet használnak ezen a tavaszon Constanta tartományban.

Donszkoj, az ismert szovjet filmrendező, Kievsben Gorkij „Anyá” című művének ukrán filmváltozatát rendezte.

1331 bányász pusztult el az elmúlt két évben Rajna-Westfálában (Nyugat-Németországban) bányász-rencseltenség következtében. Ugyanekben az időpontban a hivatalos jelentések szerint 3284 bányász halt meg szilikózisban.

Testnevelési Sport

Néhány aradi versenyről

Vasárnap délelőtti rendezték meg Aradon a „B”-csoport keretében a nagykárolyi Voința és az aradi 2. számú szakiskola közötti vívóversenyt. A verseny nem mozgott túlságosan magas színvonalon és míg a törvényben az aradiak bizonyultak jobbaknak, kardban — néhány aradi gyenge vívása következtében — a nagykárolyiak győztek. A női versenyt meg sem tartották, mivel a 2. számú iskola nem állított ki női csapatot. Altalában a versenyen megmutakozott, hogy alapos felkészülés nélkül nem lehet jó eredményeket elérni.

Ugyancsak vasárnap délelőtti rendezték meg a kerékpáros terepver-

seny tartományi szakaszát, amelyen főleg a Voința kerékpárosai értek el szép eredményeket. Feltűnő volt a többi sportközösségek távolmaradása a versenytől. A Metakul UEA (villanygyár) például azon a címen nem indított versenyzőket, hogy versenyeiket megrongálódott. Ennek a sportkörnek versenyzői még nem is vettek részt versenyen és így a számukra átadott versenyegeket nyilván magánhasználatban rongálódhattak meg. A Testnevelési és Sportbizottságnak intézkednie kell, hogy a versenyegeket ne használják magáncélra egyes sportközösségek.

Harc a kerületi bajnokságba való bekerülésért

A kerületi labdarúgó bajnokságba való bekerülésért három vidéki labdarúgó csapat harcol: a Progresul Lipa, a Recoita Világos és az Avintul Pankota. Az első forduló után a sorrend a következő:

Progresul Lipa 2 1 — 3 2 3

Recoita Világos 2 1 — 1 1 2

Avintul Pankota 2 — 1 1 2 3 1

Középiskolások tornaversenye

Szombaton és vasárnap rendezték meg Aradon a középiskolások tornaversenyt, amely főleg a leányok csoportjában színvonalas küzdelmeket hozott. Különösen a 3. számú középiskola leány-csapatának együttes tornagyakorlata aratott nagy sikert. Az eredmények:

Fiúk, csapatverseny: I. Fémipari középiskola 1. 2. Egyes számú középiskola, 3. Fémipari középiskola

II. Leányok, csapatverseny: I. Hármasszámú középiskola. 2. Négyesszámú középiskola. 3. Kettes számú középiskola.

Egyénileg, fiúk, II. osztály: Bugariu Alexandru (1. számú középiskola), III. osztály: Drumus Tibor (Fémipari középiskola I.). Leányok, II. osztály: Selean Rozalia (2. számú középiskola), III. osztály: Leselar Susana (3. számú középiskola).

Uj edzők

A Testnevelési és Sportbizottság több sportágban új edzőket véglegesített, másokat pedig előléptetett. Az új edzők: Pál Zoltán (atletika), Cseléd József (labdarúgás), Moahan Remus (ökölvívásban, II. osztályból I. osztályúvá), Perneki István (labdarúgásban II. osztályból I. osztályúvá), Reinhardt János és Hevesi Gábor (labdarúgásban III. osztályból II. osztályúvá), Szabó Sándor és Zevelcuta Ion (labdarúgásban gyorló edzővé), Tornescu

Nicolae (uszásban gyorló edzőből II. osztályúvá), Fekete Károly (tekézésben gyorló edzővé), Erdős Ervin (kajak, kemuban gyorló edzővé), Popovici Ioan (céllovásban gyorló edzőből II. osztályúvá), Jitaru Vasile és Piticaru Elida (röplabdában gyorló edzővé).

Ugyanakkor több edzőt kizártak az edzők sorából tevékenység hiány miatt. Így Lazar Ioan és Menizel Mátyás atletikai edzőket, Pataki Zoltán evezősedzőt pedig visszaminősítették gyorlóedzővé.

Néhány sorban

HETFON, március 14-én délután 6 órakor a M. Viteazul téri iskolában az összes minősített edzők számára szemináriumot tartanak az edzői továbbképző tanfolyam anyagából. Az összes minősített edzők megjelenése kötelező. — A TESTNEVELESI ÉS SPORTBIZOTTSÁG felhívja az összes sportközösségeket és mindazokat, akik sportrendezvényeket készítenek elő, hogy a rendezvény megtartásának időpontja előtt 12 nappal írásban kérvényezzék a sportrendezvenyt, feltüntetve az időpontot, helyet stb. — AZ ARADI Stintja röplabda csapata vasárnap Bukarestben vendégzerepelt és 3:0 (15:13, 15:12, 15:10) arányban vereséget szenvedett a bukaresti Locomotiva klub röplabda csapatától. — MEGKEZDŐDÖTT a küzdelem a női kosárlabda bajnokságban és az aradi Progresul csapata Nagyváradi vendégzerepelt, ahol

a nagyváradi Progresul ellen 71:34 (24:10) arányban vereséget szenvedett. — AZ UTANPOTLÁS csapatainak mérkőzése a következő eredményekkel végződtek: Fl. Rosie UTA—Locomotiva Temesvár 3:2 (1:1), Dinamo Bukarest—Locomotiva Constanta 6:2 (3:1), Hadersreg Központi Háza—Stintja Temesvár 3:1 (1:1), Stintja Kolozsvár—Locomotiva Marosvásárhely 4:4 (3:1), Progresul F.B. Bukarest—Avintul Szászregén 3:1 (1:0), Dinamo Sztálinváros—Minerul Petrozseny 1:0 (1:0). A Dinamo Sztálinváros vezet a bukaresti Dinamo, a Hadersreg Központi Háza, a Progresul F.B. és a Fl. Rosie UTA előtt. — ROMAN vívócsapat utazott Lipcsébe, ahol nemzetközi versenyen vesz részt. A csapat tagjai: Tudor Ilie, Uray Zoltán, Orban Olga és Taitis Maria.

